

РЕШЕНИЕ

№ 861

гр. София, 08.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 07.02.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **1177** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. с чл. 46а, вр. с чл. 44, ал.8 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ).

Образувано е по жалба, подадена от Х. М. Ф., гражданин на А., чрез адв. П. срещу Заповед за принудително настаняване на чужденец в СДНВЧ С. при Дирекция "Миграция" № 5386з-17-12.01.2024г., издадена от инспектор Г. М., действащ по заместване „за началника“ на сектор „Миграция“ към ОД на МВР П., съгласно Заповед №317з-339/08.01.2024г. на директора на ОД на МВР - П..

В жалбата се твърди, че настаняването е незаконосъобразно, тъй като заповедта за налагане на принудителна административна мярка „връщане“ по чл. 41, т. 4 във връзка с 1л. 39а, ал. 1, т. 2 от ЗУБ се обжалва и не е влязла в сила. Не е доказана опасността чужденецът да се укрие или да се отклони от изпълнение на наложената ПАМ, а съгласно член 15, параграф 1 от Директива 2008/115/ЕО, задържането с цел връщане се прилага, само „ако в конкретния случай не могат да се приложат ефективно други достатъчни, но по-леки принудителни мерки“. Спрямо жалбоподателя не са приложени мерки по чл. 44, ал. 5 от ЗЧРБ.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. П., който пледира за отмяна на оспорения акт. Моли и за спиране на предварителното изпълнение на основание чл.166, ал.1 от АПК до влизане в сила на решението по делото.

Ответникът - Инспектор Г. М. от сектор „Миграция“ към ОД на МВР П. се явява лично и представя писмено становище, в което счита жалбата за неоснователна.

Софийска градска прокуратура не взема становище.

Административен съд София-град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

С оспорената заповед Х. М. Ф., гражданин на А. е принудително настанен в СДНВЧ, на основание чл.44, ал.6, ал.8 и ал.10 от ЗЧРБ, във връзка с издадена срещу него Заповед рег. № 5386з-16-12.01.2024г. за налагане на ПАМ „Връщане до страната на произход“, като е прието, че е налице опасност от укриване на чужденеца и от възпрепятстване на изпълнението на наложената ПАМ „Връщане“. Според мотивите на административният орган, лицето е с изтекла карта на чужденец №826055568, издадена в производство по молба за международна закрила, валидна до 03.04.2023г. Към настоящия момент афганистанският гражданин няма статут на пребиваване в страната. Установен е на 11.01.2024г. от служители на сектор „Охрана на обществения ред“ при ОДМВР – П. като пребиваващ незаконно на територията на Република България. Според становище УРИ 538600-434/05.02.2024г. през 2018г. спрямо Х. Ф. е издадена Заповед за отказ за предоставяне на право на продължително пребиваване на чужденец в Република България на основание чл.26, ал.1, вр. с чл.10, ал.1, т.23 от ЗЧРБ – т.е. представил е документ с невярно съдържание или е декларирал неверни данни и не е предприел действия да узакони престоя си в страната, въпреки че притежава валиден национален паспорт.

Допълнително в съдебно заседание адв. П. представя писмо от О. на Република България проф. Д. К. по повод подадена до него жалба, като според писмото е отправил препоръка до директора на дирекция „Миграция“ – МВР, в изпълнение на правомощията си по чл.44, ал.5 от ЗЧРБ и при наличие на установено основание за прилагане на по-леки мерки да издаде заповед, с която да приложи спрямо чужденеца някой от обезпечителните мерки.

При установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата до съда е подадена в рамките на преклузивния срок по чл. 46а, ал. 1 ЗЧРБ, от адресата на заповедта – лице с правен интерес от оспорването ѝ, срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което е процесуално допустима. Заповедта е издадена от компетентен орган, оправомощен по силата на Заповед №317з-339/08.01.2024г. на директора на Од на МВР - П..

Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

При постановяване на оспорената заповед не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила от категорията на съществените, правилно е приложен материалният закон.

Съгласно чл.44, ал.6 от ЗЧРБ в случаите, когато чужденецът, на когото е наложена принудителна административна мярка по чл. 39а, ал. 1, т. 2 и 3, възпрепятства изпълнението на заповедта или е налице опасност от укриване, органите по ал. 1 могат да издадат заповед за принудително настаняване на чужденеца в специален дом за временно настаняване на чужденци с цел организиране на връщането или експулсирането. Принудително настаняване се разпорежда и в случаите, когато чужденецът не изпълнява условията на наложените по ал. 5 обезпечителни мерки.

В случая, чужденецът Х. М. Ф., след изтичане на 03.04.2023г. на регистрационната му карта на чужденец в производство по ЗУБ, е подал последваща молба за закрила с рег. № УП2618/03.07.2023г. до Държавната агенция за бежанците при МС. Молбата му решение на интервюиращ орган от 19.07.2023г., влязло в сила на 11.01.2024г. (Определение №280/11.01.2024г. на ВАС) е отхвърлена. Няма данни по преписката, че

чужденецът възпрепятства по някакъв начин изпълнението на заповедта за връщане в страната си по произход, която също е обжалвал пред АССГ (адм. дело №1176/24г.), тъй като и двете заповеди са били издадени в един и същ ден – 12.01.2024г. Има обаче фактически основания да се счита, че е налице опасност от укриване и осуетяване изпълнението на заповедта за връщане, тъй като чуждият гражданин не е напуснал доброволно страната, макар да е разполагал с валиден национален паспорт и е продължил да пребивава незаконно, въпреки, че картата му на чужденец по ЗУБ е изтекла още на 03.04.2023г. Не е направил и постъпки за узаконяване на престоя си. Няма данни чужденецът да работи, да разполага с достатъчно средства или да има сигурен източник на доходи на територията на РБългария, не е известно къде е неговото постоянно местоживееие с конкретен адрес, на който по всяко време може да бъде открит, за да може да се счита, че по-лека мярка по чл.44, ал.5 ЗЧРБ би била ефективна, спрямо него. Доказателства в този смисъл не са приложени към жалбата, като единствено обстоятелството, че жалбоподателят притежава валиден национален документ за самоличност не може да гарантира ефективност на мерките по чл.44, ал.5, т.1,2 и 3 от ЗЧРБ, нито възможността след влизане в сила на Заповед рег. № 5386з-16-12.01.2024г. за налагане на ПАМ „Връщане до страната на произход“ чуждият гражданин да бъде открит и мярката изпълнена.

Искането за спиране на предварителното изпълнение, допуснато с влязлото в сила разпореждане на органа, издал акта по чл. 60, ал. 1, направено на основание чл.166, ал.1 от ЗЧРБ е допустимо, но също се явява неоснователно. Изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства, настъпили след издаване на разпореждането, каквито не се сочат и не са доказани. Представеното от адв. П. писмо от О. на РБългария не съдържа никаква конкретика по случая на г-н Ф., а само декларативно становище, че не са установени при извършената проверка законовите предпоставки, които да налагат възможно най-тежката мярка спрямо чужденеца. Писмото има характер на препоръка към Директора на дирекция „Миграция“ – МВР, но правните изводи в него не обвързват съда.

Поради изложеното, заповедта за настаняване в СДНВЧ се явява материално законсъобразна, а жалбата следва да се отхвърли, включително в частта, в която се иска спиране на предварителното изпълнение.

Воден от горното и на основание чл.46а, ал.2 ЗЧРБ и чл.166, ал.2 от ЗЧРБ, Административен съд София – град, Първо отделение, 11 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба от Х. М. Ф., гражданин на А., чрез адв. П. срещу Заповед за принудително настаняване на чужденец в СДНВЧ С. при Дирекция "Миграция" № 5386з-17-12.01.2024г., издадена от инспектор Г. М., действащ по заместване „за началника“ на сектор „Миграция“ към ОД на МВР П., съгласно Заповед №317з-339/08.01.2024г. на директора на ОД на МВР - П..

ОТХВЪРЛЯ искането по чл.166, ал.1 АПК за спиране на предварителното изпълнение на заповедта.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, а в частта, в която се отхвърля искането по чл.166, ал.1 от АПК има характер на определение и подлежи на обжалване в 7 дневен срок пред ВАС..

СЪДИЯ: